

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ

"BIBLOS" UKRAINIAN BIBLIOGRAPHY
238 E. 6th St. New York, 10003

SUBSCRIPTION: ONE YEAR \$4.00
Editor: N. Sydor Czartorysky, Ph. D.

Ч.З./161/

Л И П Е Ъ - В Е Р Е С Е К , 1978

Рік ХХІV.

1648

1978

246 Портрет Хмельницького 1651 р. гравірований Гондіусом в Гданську.

*З 27-го числа Іюня 1651 року
всьогоцаного Євліва Гапороши*

Огляд книжок і рецензії

Назарук, Осип, д-р: РІК НА ВЕЛИКІЙ УКРАЇНІ
Конспект Споминів з Української Революції
Друге видання. Нью Йорк, 1978 р. Видавництво "ГОВЕРЛЯ", ЗСА. Сторін 344. Ціна \$10.-

Перевидання мемуарів д-ра Осипа Назарука саме в час річниці - це пригадка минулого, що перекотилося поперез наші землі саме в час нашої національної революції, в 1918- 21 рр., яке є тим мemento-мори для нас, нащадків, які тих подій не бачили, їх не переживали, в них не брали участі, але живуть їхніми - тих подій - наслідками.

Ті мемуари, це одні з найбільших виразних описів тих поладків, змагів і неполадків та незавжди вірних засобів у творенні власної держави, на руїнах московської імперії.

Центром споминів є боротьба - повстання Директорії проти існуючого і законного уряду гетьмана Павла Скоропадського.

Всі ті за і проти - показують, що наші батьки не завжди зуміли вибрати добрі засоби до заведення ладу і побудови національної влади держави українського народу.

Ті нестачі та промахи - несе наш нарід на своїй спині, й мусить донести того свого хреста до місця, яке буде заплатою за всі несе-ні труди, болі й терпіння. Бо всьому призначено завершення, яке для нашої нації - буде побудова власної вільної хати.

Читати ті мемуари треба кожному, хто хоче пізнати всі ті події милуго з першого джерела, яким у тім випадку є спомини-мемуари, про які мова.

Емечче

Запорожець, Сидір: ЗАКРІПАЧЕННЯ БОЛЬШЕ-ВИКАМИ СЕЛЯН В УКРАЇНІ - "НА НАШІЙ - НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ!" Роки: 1929-30-, 31, 32 і 33. Нью Йорк, "Світло", 1978 року. Ст. 32. \$1.-

Невеличка та праця, але дуже цінна своїм змістом, бо показує читачеві, наже на екрані - перебіг тих подій, які наступали ґрадуаційно-постепенно, все від поганого - до гіршого, а це "розкуркулюванн" на-ших селян, - арешти, вивози, тортури, переслідування москвинами українсь-кого селянства, робітництва та інтелігенції, яке почалося ще в 1929 році, і дійшло до свого завершення - штучного жахливого голоду в 1932 і 1933 рр.

М. Римаренко

Чарторийський, Микола, Сидор: ЯК РОЗВИНУТИ МОВУ У ДІТЕЙ
Дидактичний посібник. Українське Видавництво "Говерля",
Нью Йорк, 1978 року. Сторін 32.

Це чергова педагогічна праця д-ра Миколи Сидор Чарторийського, і хоч вона обсягом найменша з усіх попередніх праць педагогічних, які автор досі написав /: ПРОБЛЕМИ УСПІШНОГО ВИХОВАННЯ, с. 172; ДІТИ І ШКОЛА сторін 72; ЗА КРАЩЕ ПІЗНАННЯ СВОЇХ ДІТЕЙ, ст. 48. то вартість тієї праці є дуже велика й на часі. Вона написана, як про те може переконатися, і переконається кожний читач, не лише педагог, - фахово, зі знанням предмету й принесе кожній дядині, головню батькам та учителям-виховникам велику, не лише поміч, але й насолоду й причиниться до успіху у вихованні та при навчанні дітей рідної мови. А це є найважливіше, і тому ми дуже і дуже по-ручасмо придбати собі ту працю, бо за \$1.- її може мати кожна людина!

Ляриса Крупник

Нові книги

- 47.-ПРО ВІДСТУПНИКІВ ВІД РОСІЙСЬКОГО ПРАВОСЛАВІЯ І ЇХ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ. Передрук із видання, Мт. Кармель, 1899 р., В-во "Кирило-Методіївське Братство Ірвінгтон-1978. Сторін 48. Ціна прим. \$1.-
48. Запорожець, Сидір: ТОРГІВЛЯ В ЦАРСТВІ КОМУНІЗМУ. ЗАКРІПОЧЕННЯ БОЛЬШЕВИКАМИ СЕЛЯН. В УКРАЇНІ - "на нашій, не своїй землі"! 1929-1930 роки, 1931 - 1932- 1933. "Світло", 1978, Нью Йорк, сторін 32. Ціна пр. \$1.-
49. -"-: ВІДВАЖНІ СИНИ УКРАЇНИ. Кожен повинен знати! Нью Йорк, 1978 року, ст. 48. Ціна примірника \$1.-
50. -"-: ЖЕРТВИ ВІЙНИ ТА БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ТЕРОРУ . Кожен повинен знати! Ви - пані, 1978 року. Сторін 36. Ціна прим. \$1.-
51. ПАМ'ЯТІ ПРОФ. МИХАЙЛА ДРАГОМАНОВА. Відчит М. Павлика. На вечорницях устроєних у його честь... Передрук.. В-во "Кирило-Методіївське Братство", Ірвінгтон, -1978, сторін 40. Ціна прим. \$1.-
52. Чарторийський, С. М.: ЯК РОЗВИНУТИ МОВУ У ДІТЕЙ. /Дидактичний посібник/. Українське Видавництво "ГОВЕРЛЯ", Нью Йорк, 1978 року, ст. 32. Ц. \$1.-
- 53.- Л О В И на Л И С А . Ілюстрована гумористична казка для дітей різного віку/ "ГОВЕРЛЯ", Нью Йорк, 1978 року, ст. 16. Ціна прим. \$1.-
- 54.- П І М С Т А С Л О Н Я . Ілюстрована казка для дітей різного віку , В-го "ГОВЕРЛЯ", Нью Йорк, 1978 року, сторін 16. Ціна прим. \$1.-
- 55.- "О МАРІЄ, МАТИ БОЖА.. Збірник пісень та М О Л Е Б Е Н Ь до Пречст. Діви Марії на травень. /Мюнхен/1978, сторін 28..
- 56.- "ХРИСТОС ВОСКРЕСІ" Збірка воскресних ілюстрацій та привітів з коль. обкладинкою./Мюнхен/, 1978, сторін 24.
- 57.- "ХРИСТОС ВОСКРЕСІ". ІСУС У СЛАВІ ВОСКРЕСАЄ. Збірка воскресних пісень /Мюнхе/, 1978, сторін 32. з кольоровою обкладинкою.
- 58.- "ПАСХІОН"-СТРАСТІ. Збірка страстей Христових в ілюстраціях./Мюнхен/ 1978. Сторін 24.
59. Качалуба, Михайло: ТРИПОТІННЯ КРИЛЯТ./Пригоди діток і звіряток/. Монтреу , 1978. Накладом Автора. Сторін 66./Віршована, ілюстрована розповідь/ .
- 60.-ІСТОРІЯ СОЧСУ. Нарис до 30-річчя діяльності 1946-1976. Нью Йорк, 1977., ст 307+1 непаг. Ніца в оправі \$12.-
- 61.-ШКОЛА. Ілюстроване видання "Альберта Еджкешн", Едмонтон, Альта, ст. 84; 1976р
- 62.-ПРИГОДИ, ілюстроване видання "Альберта Еджкешн", Едмонтон, 1973, ст. 138
- 63.-ДРУЗІ. Ілюстроване видання "Альберта Еджкешн", Едмонтон, 1975, ст. 67.
- 64.-КАЗКИ. Ілюстроване видання "Альберта Еджкешн", Едмонтон, 1977, сторін 130, .
- 65.-ТУТ І ТАМ . Ілюстроване Видання "Альберта Еджкешн", Едмонтон, 1975, ст. 50.
- 66.-КНИЖКА ДЛЯ ВПРАВ. КАЗКИ. "Альберта Еджкешн", Едмонтон, 1977, сторін 76.
- 67.-КНИЖКА ДЛЯ ВПРАВ. ШКОЛА. "Альберта Еджкешн", Едмонтон, 1976, сторін 67.
- 68.-КНИЖКА ДЛЯ ВПРАВ. ДРУЗІ. "Альберта Еджкешн", Едмонто, 1975, ст. 59+1 непаг
- 69.-КНИЖКА ДЛЯ ВПРАВ. ПРИГОДИ. "Альберта Еджкешн", Едмонтон, 1977, ст. 76.
- 70.-ТУТ І ТАМ. КНИЖКА для ВПРАВ. "Альберта Еджкешн", Едмонтон, 1975, ст. 39+1 непаг
- 71.-ТРИ ВЕДМЕДІ. Ксеня Турко. Ілюстрації Л. Волянська за О. Кульчицькою/1920/ Видання "Альберта Еджкешн", Едмонтон, 1977, сторін 38.
- 72.-ЧЕРВОНА ШАПОЧКА. Ілюстрації Оксана Славутич. Видання "Альберта Еджкешн", Едмонтон, 1975, сторін 75.
- 73.-ЖУРНАЛ Вишних Українознавчих Студій, Осінь, 1977, гч. 3. Торонто, ч. 2. Ст, 136.
74. O. Bilash The English-Ukrainian Bilingual Program | The Canadian Institute of Ukrainian Studies | Edmonton, Alberta February 1978 P. 19.

BILINGUALISM

п е р і о д и к и

- 1.-АВАНГАРД. Ч. I. /166/. Журнал Української Молоді РІК ХХІІ. Видав Центральна Управа СУМ. Двомісячник. Брюссель, Бельгія. Головний Редактор. Ч. Гайдамака. Сторін 60/1978 р./
- 2.-ВІСНИК ОСЧСУ. Ч. 4. Квітень, 1978, Нью-Йорк, суспільно-політичний місячник РІК ХХІ. Сторін 32.
- 3.-БЮДЕНЬ Комітету Будови Української Католицької Церкви Св. Юра в Нью-Йорку. РІК 1978. Ч. 2. /6/. Нью-Йорк, березень, 1978. Сторін 64.
- 4.-ВІРА Й КУЛЬТУРА. Український релігійний журнал. Ч. 95. Березень-Квітень, 1978. Брукгевен, Па, сторін 36.
- 5.-ВІЗВОЛЬНИЙ ШЛЯХ. Суспільно-політичний і науково-літературний місячник. Ч. 4. Квітень, 1978. Річник ХХІ. Лондон, сторін 344-512.
- 6.- **ABN CORRESPONDENCE** Verdien in Katholiek / Verdien in Protestant Мюнхен, 1978, Січень-Лютий, сторін 48. Ч. I.
- 7.-КРИМАТІ. Журнал Українського Знацтва. Місячник. Ч. 3. Березень, 1978. РІК ХІУ Видав Центральна Управа СУМ. Головний Редактор Володимир Леник. Брюссель, Бельгія, сторін 23: -I непаг.
- 8.- **REVUE FRANCO-UKRAINIENNE** Журнал мовою французькою. Січень-Лютий, Париж, 1978. Ч. 33. Сторін 48.
ECHANGES
111 LA SALLE BLANCOU - 75113 PARIS - FRANCE
- 9.-НАШ ГОЛОС. Місячник. Видав Асоціації Українців Америки. РІК Х. Ч. 5. Травень, /Трентон/, 1978.: Адреса: ІЗЗ Чапел Авену. Трентон, Н. Дж., сторін 100
- 10.-НОВІ СКРИЖАЛІ. Орган Ради Ініціаторів Соборного Храму Рідної Віри.. Ч. I-46. Січень-Березень, 1978. Вінніпег, Канада, сторін 592-640.
- 11.- **FORUM** Український журнал англійською мовою. Квартальник. Видав Український Робітничий Союз, Скрантон, Па. Ч. 38. Лима 1977/1978. сторін 35+I непаг.
A UKRAINIAN REVIEW
- 12.-ЛЮБИСТОК. Література, мистецтво, літературознавство. Ч. 10. Торонто, 1978. Редактор і видавець: Петро Росенко. Ціна прим. \$1.- сторін 32.
- 13.- НАШ СВІТ. Журнал "Самопоміч", РІК ХХІ. /ХХХ/, ч. 2. /204/, Квітень, 1978, ст. 32. Нью-Йорк,
- 14.-ФІНАНСОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ Кредитівки "Самопоміч", в Клівленді, за 1977 рік. Ст. 8. /Парма, О, 44/134.
- 15.-ПАРАФІАЛЬНІ ВІСТІ Парафії Покрови Пресв. Богородиці Укр. Помісної Католицької Церкви в Клівленді-Пармі, Огайо, Квітень-Червень, 1978, ст. 44, ч. 4-6
- 16.-ПРОМІНЬ, місячник Союзу Українок Канада, ч. 4. Квітень, 1978, Вінніпег, Ман, РІК ХІХ. Редактор Наталя Когуська, сторін 32.
- 17.-ХРИСТИАНСЬКИЙ ВІСНИК, Орган Укр.-Еванг.-Баптист. Об'єднання Канада. РІК ХХХІІ. Ч. I-2. Січень-Лютий, Вінніпег, Канада, 1978. сторін 23+I непаг..
- 18.-УКРАЇНСЬКЕ ПРАВОСЛАВНЕ СЛОВО. РІК ХХІХ, ч. 3. Березень, Савт Бавнд Брук, 1978, Орган УПЦеркви в ЗСА, сторін 24.
- 19.-УКРАЇНСЬКА КЕИГА, ч. 3. Квартальник бібліографічній книгознавства, рік VII., ч. 3, Філадельфія, 1977, сторін 57-78.
- 20.-УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО, кварталник Українського Вільного Козацтва, рік XV., Квітень-Червень, Чикаго, 1978, ч. 3-4/48-49/, сторін 60, +4 об'являнина
- 21.-ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК, двотижневик. Видав Українська Католицька Парафія Святих Володимира й Ольги в Чикаго, ч. 7/226/, РІК ХІ., 9 квітня, 1978 р, ст. 12.
- 22.- **ЮНАК** журнал пластового юнацтва. Місячник. Видав Головна Пластова Бульва, квітень, ч. 4/175/, Торонто, 1978, ст. 28.
- 23.-ЕВАНГЕЛЬСЬКИЙ РАНОК, Україн. Християн. Квартальник, Данвуді, Джорджія, Жовтень-Грудень, 1977, сторін 16.
- 24.-ШОБ БУДУВАТИ. Бюлетень відділу Інформації РІСХРВ., Вінніпег, Квітень, 1978, ч. 10, сторін 20.
- 25.-

Americans To Free Captive Nations, Inc. Пресове звіттовлення за м, лютий, 1978 рік, ст. 14+4.

P. O. BOX 4380—GRAND CENTRAL STATION
NEW YORK, N. Y. 10017 — U. S. A.

колькоса сходу, який знову пробував-би відновити свої імперіялістичні аспірації.

Створення незалежної української держави визволило 40 мільонів Українців від Збруча і Припети аж по Дон. Півпята мільонів Українців лишило ся ще поза границями української держави, хоч ідеалом нашого народу є злучити всі українські землі в одностайне політичне тіло. Та частина українського народу, яка ще бореть ся за свою свободу заслугує на нашу особливу симпатію, її доля є ще непевна, а її національні вороги — Поляки і Мадяри — дають їй брутально. Національна територія, о яку розходиться в тім великім спорі, обіймає слідує край старої монархії: так звану східну Галичину, від ріки Сяну (з містами Ярослав і Сянок) до Збруча, зі столицею Львовом, далше північно-східну часть Буковини (з містами Чернівці, Сторожинець і Серет) аж до ріки Серету, а вкінці північну часть Угорщини з головними містами Мармарош-Сигет, Мункачів і Ужгород. Ся вповні одноділа територія є спадщиною усього українського народу; всі природні і історичні права доказують, що ті землі належить привертити під суверенність українського народу.

В часах коли процвітало старинне Київське князівство вся згадана територія творила його складову часть. Ярослав Мудрий, син київського князя Володимира Великого, заложив на берегах Сяну місто Ярослав, як забороло проти сусідних Поляків. Після упадку Київського князівства на тій території створено иншу українську державу — Галицько-володимирське князівство, в яким головні міста були Холм, Галич, Перемишль і Львів. В р. 1254, за пановання Данила, сю державу піднесено за згодою папи до ряду королівств, зі столицею в Галичи, з чого й походить назва Галичина.

При кінці XIII. століття вимерла династія галицьких князів і на ту плодотворну країну стали тоді посягати Мадяри і Поляки. Після кількох повстань його населення, край заняла Польща.

Пановане Польщі зробило український народ пролетарем в його власнім краю. Польські старости (фєвдалні магнати з військовими і адміністративними правами) забірали найбагатші маєтності. Свобідних селян зробили панщинянами. Українські міста заповнено польськими урядниками і ремісниками та иншими польськими елементами, що діставали спеціальні привілеї від короля.

В 1772. р., після першого поділу Польщі, королівство Галичини і Володимирії (перекручена назва Галича і Володимира) прилучено, як коронний край, до австрійської монархії. Ся земля була-б з певністю стала автономною українською провінцією, коли-б се було залежало від бажана більшости населення. Та зайшли зміни в розвитку австрійської імперії і ці зміни віддали український народ в руки польської меншости.

В 1793. р. Австрія завоювала частину польського королівства, тобто велике князівство краківське з округою і князівства Освенцім і Затор, які договором в Шенбруні з 1809, р. прилучено на стало до австрійської монархії.

Щодо краківської республіки, то вона існувала ще в 1846 р. Тій території надано назву Нова Галичина, а пізніше Західна Галичина. Польська аристократія, маючи

спеціальні ласки в Габсбурської династії, намовила цісаря Франц Йосифа прилучити українську Галичину до польського великого князівства Краківського і до польських князівств Освенцім і Затор і назвати все то королівством Галичини і Володимирії (українська Володимирія над Бугом) з великим князівством Краківським і князівствами Освенцім і Затор. В такий то спосіб видано українську територію Полякам, найгіршим ворогам нашого народу. Український народ протестував на дармо, і так в тім краю створено штучну більшість і польську гегемонію.

П'ятьдесят років примусового спільного життя з Поляками в австрійським ярмі становлять період постійної боротьби зі сторони українського народу проти його польських гнобителів, які, маючи за собою центральне правительство, захопили адміністрацію краю та надали краєвим інституціям, а навіть і самим містам штучний польський характер. Рівночасно кляса богатих землевласників, так звана шляхта, взяла ся всіми можливими способами до соціальної експлуатації українського населення, маючи при тім піддержане правительства.

Правдою є, що мимо того всего український народ спроміг ся витворити в себе численну інтелігенцію; поконуючи великі труднощі, йому вдало ся заложити українські середні школи, а вкінці створити поважні економічні організації, що поширили ся на цілий край, Вінцем того великого цивілізаційного діла і завершеном визвольних змагань було засноване у Львові академії і наук під назвою "Товариство імені Шевченка".

Для тої частини українського народу година визволеня вибила тоді, як спорохнавіла політична організація старої австро-угорської монархії стала розпадати ся в наслідок великої війни, як рівно-ж в наслідок принципу, проголошеного Вами, Пане Президент. Наші братя на російській Україні скористали з упадку імперії і проголосили незалежну українську державу; в подібний спосіб Українці в Австро-Угорщині скористали з розкладу монархії і скликали на 18-го жовтня Установчі Збори до Львова. 19-го жовтня ті Збори проголосили не зависимість усьої української території в старій монархії і створили суверенну державу зі столицею у Львові.

ЕКЗЕКУТИВНИ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РАДИ, ДІЛАЮЧИ ЯК ТИМЧАСОВЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО, МАЄ ЧЕСТЬ СПОВІСТИТИ ВАС, ПАНЕ ПРЕЗИДЕНТ, ПРО СФОРМОВАНЕ СЕЇ НОВОЇ ДЕРЖАВИ.

Її територія обіймає слідуєчі краї:

1. Цілу східну Галичину, або властиву Галичину (старе Галицько-володимирське князівство), якої західну границю творить ріка Сян, включно з Лемківщиною: та послідна хоч і належить до західної Галичини, однак має одну цілну українську більшість

2. Українську часть **У** , тощо повіти Вижниця, Заставна, Кіцмань, і Ваш жож деякі части повітів Сторожинецького, Черносельського і Серетського.

3. Українську територію північно-східної Угорщини, зложеною із слідуєчих комітатів: Мармарош-Сигіт, Угоча, Берг, Ужгород, Земплин, Шарош і частина Сепеш (Зіос).

З ДОКУМЕНТІВ ЧАСУ:

МЕМОРІАЛ

предложений

ПРЕЗИДЕНТОВИ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ

*Екзекутивним Комітетом Українського Національного
Комітету у Львові*

Пане Президент:

ТИМЧАСОВЕ правительство незалежної галицької держави, яку створено в останніх часах з українських територій колишньої австро-угорської монархії має честь словити Вас, що український народ Австро-Угорщини, вибрав, на основі проголошеного Вами принципу, Українську Народну Раду на національних Установчих Зборах у Львові, які рівночасно ухвалили резолюцію, щоби об'єднати українські території колишньої австро-угорської монархії в одну незалежну державу.

Українську Народну Раду засновано через вибір екзекутивного комітету, зложеного з девяти членів, який, у формі тимчасового правительства, буде завідувати справами держави.

В імені цієї ново-створеної держави, її правительство має честь дати отсим відповідь на ноту з 18-го жовтня від секретаря стейту Злучених Держав Америки звернену до міністерства закордонних справ Австро-Угорщини так як се міністерство тепер вже неіснує і нота, на ділі звернена до всіх суверенних народів австро-угорської монархії.

В повисше згаданій ноті містить ся відмова входити в переговори в справі перемир'я або миру з австро-угорською монархією, бо, як заявлено, Чехо-Словаки і Юго-слав'яни, будучи на війнній стопі з тою монархією, мають право самі рішати про свою будучність.

В тій ноті нема згадки про інші народи. Нема там згадки і про український народ, який числить більше як 4 мільони душ.

Українці з колишньої австро-угорської монархії не припускають, що належить вирішувати між народами, які є на війнній стопі з монархією, і другими, бо як-би були достаточні мотиви на творенє такого вирішювання в справі перемир'я, то се не було-б згідне з поставленими Вами, Пане Президент, принципами про право кожного цивілізованого народу розпоряджати свобідно самим собою.

Питанє містить ся тим, як створити лігу свободних народів, що основувала-б ся на свободі держав і демократичних принципах.

Український народ вірить, що принцип свободного самозначеня народів проголошений Вами, Пане Президент, відносить ся рівно-ж і до українського народу. Правительство української держави в бувшій австро-угорській монархії припускає що як і в Вашій ноті брак ясности що до різних народів монархії, то се належить приписати фактови, що ті народи, зі шкодою для себе самих, занедбали запізнати політичний світ зі своїм існуванєм і своїми змаганями.

Вудров Вільсон

Президент Злучених Держав Америки

Нехай же буде нам вільно завести кілька фактів в справі українського народу.

Від IX. до половини XIII. століття український народ створив могутню незалежну державу, старинне князівство Київське, що простягалося від Сяну по Дон, а на полудне аж до Чорного моря. Та держава, яка була передною стороною цивілізації у східній Європі, розпалася в руїни в XIII. столітті. Одиноким причиною того нещастя був напад азійських орд і кочівничих народів, як в різні часи нападали і руйнували українські землі. Польща і Московщина (Великоросія), будучи в кращих відносинах, мали нагоду користатися з трудного положення зруйнованого князівства і відривали від нього різні землі. Андрусівським договором з 1663. р. Київське князівство (зване з того часу Україною) поділено між дві держави. Так Польща, як і Московщина в брутальний спосіб експлуатували цю багату країну і безпощадно гнобили її населення. Польські пани захопили великі простори землі. Москалі посунулися до того, що заборонили уживання української мови.

Після поділу Польщі решта України перейшла до Росії, крім східної Галичини, яка дісталася під пановання Австрії.

Се правда, що Українці боролися ціле століття проти національного гнету. В XVI. столітті вони організували козацьку республіку над долиною Дніпром, освану на широкіх демократичних принципах, з виборним гетьманом на чолі.

Під проводом гетьманів Хмельницького і Дорошенка та політична організація вдалася об'єднати всі українські землі і визволити їх повністю на якийсь час. Та вороги ослабили її і царича Катерина II. розв'язала ту організацію.

Нехай буде вільно нам додати тут, що український народ спромігся власними силами створити політичну організацію, що була в дійсності демократичною і республіканською, одинокою в цілій Європі в XVII. і XVIII. століттях, з того часу український народ завжди змагався до демократичної і конституційної форми правительства. а свої аспірації йому вдалося здійснити доперва в теперішній політичній хвилі серед страшної боротьби народів.

Теперішня світова війна значно змінила положення українського народу. Се в одне з найбільших чудес, які спричинила війна народів, — се воскресення 40-мільйонного народу, який сьогодні святкує своє відродження.

Внутрішнє розбиття царської Росії — того штучного конгломерату — було товчком для українського народу створити собі незалежну демократичну і республіканську державу зі столицею в Києві, і тим робом повернути старинне Київське князівство. Однак можливо, що зовнішня форма його змагань до свободи не стріне повного одобрення. Хоч молода держава мусіла піддатися заграничним чинникам, однак ми сподіємося, що відроджена Україна зможе вдержати себе при існуванні і зайняти своє місце в будучій лідерській хвилі вільних народів, згідно з принципом вільного порядкування народів собою, проголошеного Вами, Пане Президент. Тим більше можемо сподіватися того, що в інтересі загального миру лежить, щоби не відбудувати старого

ЦЕ І ТЕ

Мала читанна

ПОТІЧОК

Потічок, потічок,
Звідкіля твій голосок?
— Із гори Говерли,
З України-нені
Я спішу, я біжу
У яри зелені.
Потічок, потічок,
Звідки брав ти вроду?
— Від гори-сестриці,
Матінки-землиці,
З неба голубого,
З краю дорогого.

Я ХОЧ НЕВЕЛИЧКА

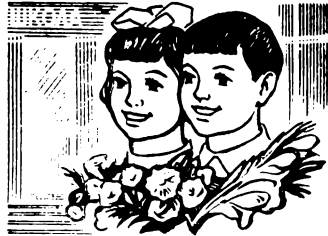
Я хоч невеличка,—
Менша ж від мене
Травка-травичка
У саду зелені.

Я хоч невеличка,—
Там під горою
Квітка-ромашка
Рівна зі мною.

Я хоч невеличка,
На пеньочок стану,—
Зайчик-стрибайчик
І той не дістане.

Я хоч невеличка,
А як підскочу,—
Вишеньку вирву,
Яку я захочу.

З любов'ю до книги

(1856—1916).

І. Я. ФРАНКО

Тихо на річці

«Літній вітер»

Я І МІСЯЦЬ

Я спинюсь — і місяць стане,
Я лечу — і він летить.
За мальованим парканом
Тільки вітер шелестить!
Ось і хата, ось і ліжко.
Зирк — а місяць у вікні.
Я б вже спати час мені!

Літньої днини

«Карпатський мотив»

Гінці весни

Перед виходом на сцену

«Декоративний мотив»

Українська кераміка

Подумай!
Скільки ж дітей?
(Завдання-жарт)

Одного любителя математики якось запитали: «Скільки у тебе дітей?» Той відповів: «Число моїх дітей можна поділити на дві частини так, що різниця цих чисел дорівнюватиме різниці квадратів цих же чисел. От і поміркуйте самі, скільки у мене дітей».

Літо.

(1778 - 1843)
Г. Ф. КВІТКА-ОСНОВ'ЯНЕНКО

Дніпрові далі

МАЙСТЕР ПРОЗИ

1833 р. в харківському альманасі «Утрєнняя звезда» появилися перші повісті українською мовою Г. Ф. Квіткі, підписані псевдонімом Грицько Основ'яненко. Це був не тільки літературний псевдонім автора, а й вигаданий оповідач його творів, людина проста й поважна, яка вміла повчати й викликати сльози в слухача, пожартувати і часом дошкульно висміяти.

ПІСНЯ З ПОЛОНИНИ

Сонце сіло за горами
Та й за Верховину,
А суццл давно чекає
Кохану дівчину.

Приспів:

Пісє з полонини,
Полить до дівчини!
Розкажи, як я кохаю,
Як її чекаю,

Дівці

Так запали в душу коси,
Стрїчками обвїти,
Як волішки, сині очі —
Єдині на світі.

Приспів

Не розкажуть про коханья
Ії уста несмілі,
В пісні серце розкриваю
Я дівчини милій.

Приспів

А коли засяють зорі
Понад рїдним плаєм,
Нїжну пісню про коханья
Разом доспїваєм.

Приспів

УКРАЇНІ

(Уривок)

Люби Україну, люби Україну —
Давно вже у серце ввійшло.
Люби Запоріжжя, люби Полтавщину,
Де кожне у вишня село,
Люби Україну... Славутича зорі
І Київ в цвітї навесні,
Про зірочку сино, про поле просторе
Спївають дівчата пісні,
Люби Україну...

Ранок.

КОЛОСОК

Пшєнця золота

ХЛІБ ДОБРИЙ

Хліб довго не черствітимє, якщо його держати у закритому кришці, аскорбінові, валер'янові та кофейні кислоти, холін. В ягодах — дубильні та антоціанові речовини, каротин, карбонові і амінокислоти.

ЧОРНА БУЗИНА

У народі високо цїнують ся квіти бузини як протизапальний, кровоочисний, потогінний засіб. У них є яблучна, оцтова, аскорбінова, валер'янова та кофейна кислоти, холін. В ягодах — дубильні та антоціанові речовини, каротин, карбонові і амінокислоти.

Відвар з молодого лїстя на меду (1 столова ложка меду на склянку відвару) тамє бїль при хворобах шлунка. З свїжих та сухих ягід бузини готують киселі і повидло, корисні при найтяжчих шлункових і кишкових захворюваннях. Зварені ягоди треба розтирати і просїджувати через полотночку.

Настоями і відварами з чорної бузини полощуть горло при ангінах та інших запалєннях слизових оболонок, як прищочки їх вживають при ревматичних болях та опухах від подагри.

Корою чорної бузини лікують нирки, використовують її як сєзонний засіб. Квіти бузини зберігають у сухому місці, найкраще в жєрстяних коробках, а ягоди — в торбинках.

СПОРТ

Юність

РОСЛИНИ АКУЮТЬ

СПОРИШ

Де ростє ця непримітна, незмбаглива трава? Навіть дошкільник сїкає; всюди. Де є трохи сонця і вологи, там і спориш — при дорозі, виполють, сношують і лають, що ніяк не здохавши. Однак люди не завжди справедливі до цієї рослини. Спориш — це ліки. Препарати з нього розчинюють камені у нирках і печінці. Його вживають хворі на малярію. Крім протизапальної, сєзонної та в'яжучої дії, спориш поліпшує обмін речовин.

У народі товчуть його на порошок, відварюють, а також п'ють свїжий сїк.

РОСЛИНИ АКУЮТЬ

ТЕРЕН

— Плоди терну, одніє з цїнних лікарських рослин, споживають свїжими або готують відвари, киселі, повидло. Їх використовують як в'яжучий засіб. Квітки, навпаки, діють як протисек. Відвар з них п'ють для поліпшення обміну речовин. Відвар же з коріння й деревини — добрий потогінний засіб. Чай з лїстя терну п'ють, щоб викликати виділення мочі. Свїжою корою або відваром з неї лікують бешиху.

Квіти терну сушать у холодку і держать у жєрстяних коробках. У корі терну є барвники. Додавши купєрвасу, матимете чорну фарбу і добре чорнило. Крім того, рослину можна використати як змостїтку підшепу.

Тому не вирубуйте терен. Садїть його по ярах, при дорогах.

ТЕЛЕГЛЯДАЧАМ

Телевізор не тільки розважає, але і стомлює, особливо дїтей. Не дозволяйте їм сидїти довго сїдїти бїля екрана. Дошкільнятам можна дивитись передач не бїльш як 20—30 хв. пір'яд, а школярам — 1/2 години. Щоб не псувався зір, треба сїдїти не бїльшє 2—3 і не далї 5 м від екрана.

УСМІХ

ОЗНАКА РОЗУМУ

Одного разу дочка спитала у матерї:

— Мамо, а чому в нашого татуса голова блищить, як дзеркало, а жодна волосинка не ростє зверху?

— То від того, що наш татус багато вчиться, він у нас дуже розумний.

— А чому ж у тебе така густа, гарна і довга коса? — спитала дочка.

На тій території проживає разом шість і пів мільона людей, з чого Українці становлять більшість до 70 процент вище.

Пане Президент!

Можна було сподівати ся, що національні вороги українського народу, які розсіли ся вигідно на наших землях, що через кілька століть належала до них правом сильнішого, ще й тепер виступлять з претенсіями до деяких частин нашої молодой держави, і се всупереч фактові, що теперішня світова війна виконала гріб кождому імперіялізмові і анексії. Завдяки ідеям національної свободи, демократії і братерства свободних народів, які Ви, Пане Президент, зволили проголосити, перед нами сходить нова ера, яка видирає побіду бруталній силі і у своїм тріумфальнім поході потягає за собою цілий світ.

Більше чим кому иншому, Полякам страшно не по нутру пустити з рук українську Галичину, а також Холмщину і Полісе, незвичайно багаті і плодови́ті території. Вони уживають всіх можливих средств, щоби прилучити їх до польської корони. Через якийсь час вони предкладали корону Габсбурзькій династії, щоби тим купити собі східну Галичину. Пізнійше вони стали увихатись коло мадярських політиків, особливо коло графа Буріяна, графа Андрація і графа Батіянія які бояли ся втратити українське населене, визискуване Мадярами до кайвисшого степеня. Се тайне політичне співділане визискувачів існує в самім королівстві Польщі, яке під сю пору стремлять до республіканської форми правительства.

Польські політики хочуть обдурити опінію політичного світа і заходять ся доказувати копечність утвореня східної стратегічної границі та виступають з претенсіями до так званої культурної місцї на українській території. Се в аргументи, яких ніяк не можна брати під розвагу, бо вони в запереченем проголошеного Вами, Пане Президент, принципу, після якого польська держава може обіймати лишень такі території які в чисто польські, і після якого кождий народ має розпоряджати свободно своєю долею на власній землі.

Щодо мнимой культурної місцї Поляків на сході, то се в тільки діло колонізаторів, визиск і недоладна адміністрація продажних польских урядників, основана на охороні інтересів, деморалізації і беззаконности. Пів столітя польської адміністрації в Галичині є найлучшим доказом на се.

Українці бажають; щоби польський народ розвивав ся свободно в независимий державі, утвореній на етнографічно польських територіях. Вони бажають жити в приязних зносинах зі всіми сусідними народами, включаючи і польський.

Коли-б однак здійснили ся затії польських анексіоністів, і коли-б якунебудь частину української землі прилучено до польської держави, то через те повстане терте в зносинах між двома сусідними державами і на сході Європи запалає нова війна.

Мир на сході дасть ся запевнити лишень через точно етнографічний поділ земель поміж суверенні держави польську, українську і великоруську. За те пролято ріки крови у східній Галичині в теперішній війні.

Пане Президент!

Українці, се демократичний народ, се приятелі свободи. Ось Вам доказ того: наші Установчі Збори у Львові, кладучи загальні принципи державної конституції, важають Жидів за окрему націю: вони надають національним меншостям право пропорціональних виборів, національну автономію і представництво інтересів меншости в правительстві. Се показує, що політичний організм буде опирати ся на рівнім, безпосереднім і загальнім виборчим праві. Найважливіша національна меншість, тобто Жиди, яких є 1,000,000 душ, піддержують нашу державу і протестують проти польського панованя.

Пане Президент!

Багато тисячів Українців, утікаючи перед гнетом і високим у своїй вітчизні, зкайшли пристановище і охорону в Америці, в сій країні свободи. Вони є лояльними горожанами своєї вітчизни і там точно виконують свої горожанські обовязки.

Ново створене тимчасове правителюство звернуло ся в повній надії і певности на успіх до Злучених Держав Америки та до їх президента, великого мислителя і політика, якому судилось бути творцем нової ери в історії людства.

Пане Президент!

Маємо честь запізнати Вас з фактом про відроджене нашої держави і просимо Вас подати свою могутню охорону нашому дійсно демократичному народови, який натерпів ся так тяжко.

Наша держава має намір рішати свобідно про свою долю згідно з проголошеним Вами Пане Президент, принципом. Події покажуть, чи вона вибере собі повну незалежність, чи злуку з українською державою. Нема сумніву, що останнє рішене відповідало-би аспіраціям цілого нашого народу. Застерегаємо собі право вислати ретрезентів на Мірний Конгрес, щоби там свобідно використати право рішати свою долю.

Тимчасове правителюство протестує проти всякої заяви або дискусії дотично українських земель бувшої австро-угорської монархії, так як тимчасове правителюство є лиш само компетентне в сій справі. Рівночасно поручаємо Вашій увазі залучені тут основні резолюції Української Народної Ради, як також резолюції Екзекутивного Комітету.

Прийміть, Пане Президент, заяву нашого найглубшого поважання.

Екзекутивний Комітет Української Народної Ради у Львові, виступаючий як тимчасове правителюство українсько-галицької держави на українських територіях бувшої австроугорської монархії.

Львів, 26-го жовтня, 1918.

Едвард Касинець,
бібліотекар
Гарвардського
університету

СВОБОДА,

П'ЯТНИЦЯ, 16-го ГРУДНЯ 1977

КНИЖКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ НОВІТНЬОГО ПЕРІОДУ В СХІДНІЙ УКРАЇНІ

Праці таких визначних — хоч і різних у своєму підході — дослідників новітніх публікацій як Люсієн Февр і М. МекЛюген ведуть до незаперечного висновку, що книжка це одне з найвищих досягнень новітньої культурної історії. На жаль, роля цього важливо-засобу комунікації та інформації серед східних слов'ян, а зокрема українців, ще замало відома. Так само маловідомий є розвиток бібліології й, зокрема, бібліотек і бібліографії.

Мої завваги відносяться до деяких аспектів історії українських публікацій в російській імперії, залишаючи для окремого розгляду долю української книжки в Австро-Угорщині.

Друк книжок для українців, які тоді називалися русинами, почав у Кракові німецький друкар Швайпольт Фесль з кінцем п'ятнадцятого століття. Хоч найновіші досліді показують, що, можливо, друкування книжок на українській етнічній території почалося ще перед появою львівського „Апостола” (1574) Івана Федоровича, ми все таки повинні шанувати цю шляхетну і, в дечому, трагічну постать як українського першодрукаря. Діло, почате в Західній Україні Федоровичем, мало великий технічний і духовий вплив на його наслідників.

В сімнадцятому столітті українське друкарство поширилося й на інші землі західної (Острів, Стратин, Унів, Почаїв) і східної України (Київ, Чернігів). Книжки друковані в цих осередках, були майже виключно релігійного змісту, тобто це були або Богослужбові книги, вживані в літургії, або релігійно-попемічні твори. Українська книжка культура шістнадцятого-сімнадцятого століть є нерозлучно пов'язана з релігійною культурою (і; на жаль, з православно-католицькою контроверсією) цього бурхливого періоду.

Головні письменники того часу — Лазар Баранович, Йосиф Рутський, Іпатій Потій, Іоанікій Галятовський, Іоан Максимович, Кирило Транквіліон-Савровецкий — назвати тільки кількох, були всі духовного стану, і всі видавничі центри були релігійними інституціями.

Стабілізація російської імперіальної контролі над великою частиною східної України створила обставини, що мали далекойдучі наслідки для української книги. Найбільш відчутним наслідком російської присутності була заборона (1720) друкування Київською Печерською манастирською Друкарнею літургічних книг, відмінних від їх московських редакцій, як теж книг, які не були вперше друковані в центральних російських друкарнях Москви і Петербурга. Імперіальна політика централізації мала теж згубний наслідок позбавлення України її найкращих умів і талантів. Тому, коли взяти до уваги ці факти, зовсім не дивно, що багато українських літературних і філософічних творів вісімнадцятого століття взагалі не було видано і вони поширювалися та були читані тільки у формі рукописів. Це існування української рукописної культури в тих часах було передвісником підпільної політичної рукописної культури кінця дев'ятнадцятого століття. Всі ці фактори — цензура, централізація, традиція рукописної книги — вплив на історію української книжки від появи „Енциклопедії Івана Котляревського (в Петербурзі, 1798) аж до самої української революції (1917).

Згідно з бібліографічними даними, зібраними Дмитром Дорошенком, число всіх книжок в українській мові, виданих в дев'ятнадцятому столітті, становило приблизно 3,500 позицій. Поява тих книжок була, здебільша, припадко-

ва, в наслідок ініціативи окремих людей, як Максим Парпура, Пантелеймон Куліш, чи, пізніше, Борис Грінченко. Як хаотичне й непллянове було видавання українських книжок, таке ж було і їх розповсюдження. Щойно з кінцем дев'ятнадцятого століття була заснована перша українська книгарня при видавництві „Киевской Старыны” заходом Товариства Українських Поступовців. Це підприємство очолював талановитий В. П. Степаненко.

Історію новітньої української видавничої діяльності можна поділити на такі періоди: 1/ 1798-1855; 2/ 1856-1863; 3/ 1863-1870; 4/ 1870-1876; 5/ 1876-1906; 7/ 1914-1917.

Перший період починається публікацією „Енеїди” і кінчиться смертю Миколи І. В цьому періоді появляється багато важних українських текстів Цертелєва, Срезневського, Квітки-Осноров'яненка, Гулака-Артемовського, Максимовича, Афанасієва-Чужбинського і, очевидно, Шевченка, якого „Кобзар” появился в Петербурзі 1840 р. Під час першої половини дев'ятнадцятого століття твори українською мовою появилися вперше в Харкові в 1819 і в Києві в 1837 році. Київ почав відігравати головну ролю в публікації книжок українською мовою щойно з початком дванадцятого століття. В деяких фазах цього першого періоду здавалося, що майбутнє української книжки справді zagrożене. Наприклад, після придушення Кирило-Методієвського Братства в 1847 році, головним його учасником, між ними найбільш визначним і талановитим українцем (Шевченко, Куліш, Костомаров) заборонено публікувати. Це було рівнозначне смертному присудові українській літературі.

Все таки надійний ліберальний початок нового режиму дав змогу всесторонньому Пантелеймонові

Кулішеві не тільки почати нове видавництво, „Сільська Бібліотека”, але теж і співпрацювати в видаванні важливого альманаху „Основа” (1861-1862). Ці захоплюючі події спричинили навіть зацікавлення російських видавців можливістю видавання українських книжок. Такі спроби були зроблені в Чернігові і в Полтаві.

Валуєвський циркуляр 1863 року і Емський указ 1876 р. зробили надії на видавання книг українською мовою. Валуєвський циркуляр дозволяв публікацію тільки белегтристичних творів по-українськи. Між цими двома актами київська „Громада”, яку вели такі діячі, як історик В. Антонович, мовознавець Павло Житецький, політичний мислитель Микола Драгоманів, етнограф Афанасієв-Чужбицький, зуміла, як колективними, так й індивідуальними силами видати значне число українських публікацій наукового і напівпопулярного характеру (так звані „метелики”). Одним з безпосередніх наслідків Емського указу

було розгромлення Київської Громади і еміграція Драгоманова. На еміграції, в Женеві, Драгоманів зумів стати вільним українським видавцем in partibus infidelium.

„Заборона українства” тривала тридцять років, аж до березня 1906, коли вкінці здійснено обіцяну декретом 17 жовтня 1905 свободу „чужомовних публікацій” в імперії. Не зважаючи на терор цензури, під час тих трьох десятиліть були спроби завзятих одиниць публікувати доброякісні українські книжки. Тут треба згадати варті похвали зусилля таких діячів, як Борис Грінченко (Чернігів, 1894-1901), О. Кониський (Київ, починаючи з 1895), Г. Хоткевич (Харків, 1900) і Благодійне Товариство, або Просвіта (1898-1918). Діяльність Благодійного Товариства, яке очолювали такі діячі, як П. Стебницький і О. Лотоцький, а теж видавництво „Вік”, яке заснував Кониський, допомогли поширити український книжковий ринок.

Тому не було несподіванкою, що після скасування заборони українських публікацій постало багато видавництв. Тут можна згадати „Час”, „Лан”, „Крилицю”, „Українського Учителя”. Але це відродження українських видавництв було тільки короткою передішкою, бо з початком війни українське друкарство було знову заборонене, не тільки в Києві, але й теж, хоч на короткий час, в окупованому росіянами Львові. Тільки видавана в Москві по-російськи „Українская Жизнь” могла продовжувати існування. Така була невесела доля української книги в імперії напередодні революції 1917 р.

Із
«КРИЛАТІ» Лютий,
Ч.2.
1978.

ярма московського большевизму та справі поширення української культури, зокрема літератури. Уродженець Зах. України, ще юнаком та потім студентом він належав до лав української революційної молоді, боровся проти окупантів, під час Другої світової війни мандрував у Похідній Групі ОУН на широкі простори Наддніпрянщини, на Схід, несучи ідею відродження Української Держави. В повоєнних роках багато уваги присвятив Спілці Української Молоді, а згодом працював у ООЧСУ в Америці. Був деякий час редактором тижневика братньої Української Народної Помочі в Пітсбургу „Українське Народне Слово”.

Провадячи книгарню „Говерля” в Нью Йорку, д-р Микола Сидор-Чарторійський не лише перевідав інші твори та поширював добру рідну книжку закордоном, а й багато попрацював сам, як автор. Дотепер книжками вийшли його 25 праць з різних ділянок: історії, етнографії й побуту, спогади, релігійна література, переклади та ін. Цікаві й вартісні його описи подорожів „Проца до святих місць” /Єрусалим, Вифлієм, Назарет та ін місця/. Д-р М. Сидор-Чарторійський дав нам цікавий переклад „Щоденника графа Чіано”, з італійської мови на українську й ін. важливі твори, а для дітей, молоді й старших склав кілька підручників з англійської мови. Для батьків Ювілят написав книжки, які допомагають в українському вихованні молоді поза межами України: „Діти і школа”, „За краше пізнання своїх дітей” /психологічний нарис/.

Шановному Ювілятові бажаємо дальших успіхів у праці в ділянці української національної культури та релігійної думки.

В.Гальченко

М. Лотоцький

У гамірливому Нью Йорку при 238 Схід 6-та вулиця /телефон 475-1190/ розташована єдина книжкова крамниця „Говерля”, де не продають нічого іншого, крім книжок. Там же є і Видавництво „Говерля”, яке перевидає в більшості рідні українські видання. Не завжди вони, на жаль, дбайливо перевидані, бо не вистачає грошей, але завдяки „Говерлі” багато збірок творів не зникли вже назавжди з полиць бібліотек чи приватних книгозбірень. Недавно це В-во випустило передруком /фотодруком/ чудову збірку поезій для дітей Олександра Олеся „Два хлопчики” — саме в 100-ліття народження видатного поета Української Національної Революції 1917-21 рр.

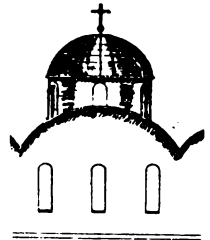
Власниками книгарні й Видавництва є п-во Сидор-Чарторійські. Д-рові Миколі Сидорові-Чарторійському в кінці минулого року минуло 60 літ життя, цікавого, повного пригод, бурхливого — життя, яке він посвятив справі звільнення України з

**„ЛІДИ Й СКАЖИ СВЯЩЕНИКАМ, ЩОБ ТУТ ЗБУДУВАЛИ ЦЕРКОВЦЮ —
ТА ЩОБ СУДИ ПРИХОДИЛИ ПРОЦЕСІЇ**

Ці слова сказала Пречиста Діва Марія до дівчини Бернадети Субіру у вівторок, 2 березня 1858 року під час своєї 13-тої появи в Люрді.

Відносно сповнення першого прохання Пречистої Діви Марії, українські священники і вірні ще не виконали: однак вже є розпочата та й продовжується збіркова акція між Українцями у вільному світі, щоб в Королівстві Непорочно-Зачатої Діви Марії збудувати церковцю-каплицю в нашому східному стилі. Що до Процесійних Походів, то українські паломники, що приїжджають до Люрду на прощу, беруть живу участь.

На будову церковці—

Ваші ширі пожертви просимо ласкаво пересилати на такі адреси:

Rev. Wasyl Pryjma
27, rue Adolphe -Coll. B.P. 3168
31026 Toulouse, Cedex
FRANCE

Увага!

НОВЕ ВИДАННЯ

Накладом Української Видавничої Спільки в Лондоні побився черговий роман відомого українського письменника

Степана Любомирського

»ПРОМЕТЕЇВ ВОГОНЬ«

Автор розгортає широке полотно подій, які відбувалися на західноукраїнських землях після закінчення II-ої світової війни та боротьби на життя і смерть українських патріотів з московськими наїзниками. Як і всі попередні твори С. Любомирського, »Прометеїв вогонь« читається легко, а інтригуючий зміст викликає непослаблене зацікавлення у читача від першої до останньої сторінки. Взявши до уваги ще й велику ідейну вартість твору, Видавництво без вагання поручає його широкій читацькій публіці, а зокрема молоді.

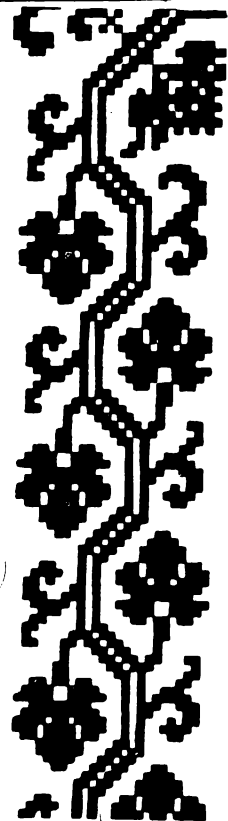
Книга має 544 сторінок, формату А-5, на доброму папері, в твердій оправі з мистецькою сорочинкою, коштує:

Вел. Британія	фунт.	6.00
США і Канада	дол.	15.00
Австралія	а. дол.	13.00
Німеччина	н.м.	30.00
Франція	ф. фр.	70.00
Бельгія	б. фр.	500.00
В інших країнах рівновартість ам. доляра.		

При гуртових замовленнях опуст. Замовлення слати на адресу:

Ukrainian Publishers Ltd.
200 Liverpool Rd.,
London N1 1LE,
Great Britain

Січень, 1978 р.

ВЖЕ Є ВЕЛИКА КНИГА НА ПРОДАЖ!

**„НА ВІЧНУ ГАНЬБУ
ПОЛЬЩІ“**

Свідчення, фота, документи з жахливої ПАЦИФІКАЦІЇ!

Книга МУСИТЬ бути в руках кожного українця!

Ціна \$9.00. Замовляти:

HOWERLA PUBLISHERS
238 E. 6th Street, New York, N.Y. 10003
або:
Mr. Yar Halatyn
82 — 16-78 Avenue, Glendale, N.Y. 11227

Koch Renames Street

Mayor Koch yesterday signed bills into law renaming a lower East Side street near the new St. George's Ukrainian Church in honor of Taras Shevchenko, a 19th century Ukrainian poet.

**DAILY NEWS, FRIDAY,
MAY 5, 1978**

